

красиви копита, а на колѣнетѣ ѝ се виждатъ голи мазоли, както на камилата.

Кожата на жирафата е доста дебела и е покрита съ гладка, лъскава сиво-жълта козина, съ голѣми тъмни, ръждиво-кафяви петна по нея. Теглото на жирафата достига до 500 кгр.

Опашката на това животно е дълга до единъ метъръ, съ голѣмо снопче черни косми на края; съ нея се пази отъ нахалнитѣ насѣкоми.

Този чуденъ великанъ, сякашъ, е заелъ своитѣ части отъ различни животни: главата и трупа, като че ли сж вземени отъ коня, шията и гърба — отъ камилата, ушитѣ — отъ вола, опашката — отъ магарето, краката отъ антилопата, а шарката на козината си — отъ леопарда.

Жирафитѣ живѣятъ мирно и дружно на стада по 5—6 животни. Срѣщатъ се най-често тамъ, гдето има стари дървета, на които дѣнеритѣ сж обраси съ лишаи. Въ такива мѣста тѣ най-добре се скриватъ отъ ловцитѣ и хищницитѣ. Дългитѣ, изопнати шии на жирафитѣ мжно се различаватъ отъ стѣблата на дърветата. Пъстрата кожа на жирафитѣ така се слива съ хвърленитѣ отъ листата сѣнки при играта на слънчевитѣ лъчи, че дори и тамошнитѣ жители често се измамватъ, като мислятъ животното за дърво, а дървото — за жирафа.

Жирафата се храни съ листа, тънки и млади клончета отъ дърветата, но най-обичната ѝ храна е листата на мимозата.¹ Като проточи дългата си шия, тя достига и кжса листата направо отъ дървото. Жирафата не може да пасе трева като кравитѣ, конетѣ и другитѣ тревопасни животни, защото ѝ е много мжно да се навежда чакъ до земята. Когато трѣбва да вземе нѣщо

¹ Листата на това дърво много приличатъ на листата на акацията.